

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Henr. Harphii Theologi Ervditiss. Ordinis
Minorvm, Ac Rervm Divinarvm Contemplatoris eximij.
Theologiæ Mysticæ Libri Tres**

Henricus <Herpius>

Coloniæ, 1611

De perfecta propriæ voluntatis abnegatione, atque de obedientia
gradibus. Cap. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37362

tamen tolerat, humiliter recognoscendo se dignum illud (imò etiam multò plura) pati, & paulatim percipiens vbertatem gratiæ, quæ per hoc acquiritur, voluntatè suam parat ad patienter sufferendam omnè futuram aduersitatem: & hoc modo incipit sibi ipsa tolerantia fieri valde meritoria. Supremus gradus est patientia affectionis, quæ vt cõformis efficiatur Dominicæ passioni, & omnibus, quæ in ipsa contigerunt, omne contrarium, quod sibi obuiare potest, cum magno desiderio suscipit, & plura semper pati desiderat, dicendo cum Dauid: *Improprium expectauit* (scilicet cum desiderio) *cor meum, & miseriam.* Et istiusmodi homines sentiunt magnam abundantiam amoris Dei & dulcedinis, quæ ex ipsa tolerantia exprimitur, fluens per omnes vires animæ, per quam in tantum inebriantur in Deo, vt nullum videantur externum conuictum, damnum, vel poenam sentire. Nam omnè persecutionem, quam patiuntur, reputant pro adiutorio veniendi ad dilectum; & omnes persecutores diligunt, tanquam veros adiutores ad vitam æternam. O felix anima, quæ ad istud peruenit, quia æternaliter in brachijs Iesu Christi requiescet.

De perfecta propria voluntatis abnegatione, atque de obedientia gradibus. Cap. XII.

Dodecima est perfecta mortificatio omnis propriæ voluntatis in totali volũtaria resignatione, ad omnem internam derelictionem sufferendam propter amorem Dei. Notandum quòd nobilissimũ eorum, quæ Deus homini contulit, est liberum arbitrium, per quod solum peccata committit, aut virtutes perficit. Et ideo nihil homini tã nociuũ est, q̃ perfrui sua vitiata propria volũtate. Nam ipsa est quasi fundamentum, super quod omnis inordinatio peccatorũ congregatur & quiescit: sed si euerterimus hoc fundamentũ, corruent omnes *muri* Tericho, id est, omnis vitiose affectionis. Attamen istud non sic intelligas, quasi necessarium sit homini obedientiam vouere, vt ad perfectionẽ valeat peruenire: sed sicut supra dictum est de voluntaria paupertate, sic etiam hĩc dico, quia illis necessarium est sub obedientia stare, qui exercitari ab alijs indigent, vt ad perfectionẽ perueniant, eò quod seipos non bene valeant vincere & mori, propter modicũ amorem Dei & tractum, quem in se debilem adhuc sentiunt, & magnum tractum immortificationis & ireresignationis, quẽ adhuc habet. Itaque quando huiusmodi homo bonæ voluntatis est, necesse est vt ad obedi-

Liberi arbitrij nobilitas.

Voluntas propria.

Iosue 6.

Obedientia quibus necessaria.

diēntiam se obliget, vt ceteris quoque temporibus dum iterum rebel-
lionem & immortificationem naturæ suæ senferit, ab alijs compella-
tur seipsum relinquere. Sed qui perfecti sunt, aut si adhuc perfecti non
sunt, tamen spiritu Dei & gratia eius atq; amore sic aguntur, vt opor-
teat eos totaliter mori voluntati propriæ, eamque relinquere, & sequi
ab intra tractum ac placitissimam Dei voluntatem: istis non est neces-
sarium sub obedientia stare & regi, quia sub diuina obedientia stant
ad semetipsos relinquendum, & voluntatem Domini secundum omne
eorum nosse in omnibus sequendum. Veruntamen necessarium est eis
(scilicet perfectis prædictis) habere promptam voluntatem standi sub
obedientia aliorum, si scirent Deo id magis placere. Propterea qui ex-
tra religionis statum remanet, non propter libertatem naturæ & sen-
sualitatis, sed solummodo ob retinendam libertatem spiritus ad die
nocturne propinquius meliusque coniungendum se Deo in omnibus
exercitijs spiritualibus, in hoc laudandus est, & non vituperandus: sed
oportet ipsum diligenter cauere, ne abutatur libertate sua, sed Dei obe-
dientiam assumat in omnibus modis, vti iam prosequar.

Obedientia
voti.

Tres itaque sunt obedientiæ gradus. Primus est obedientia voti,
quod factum est in professione. Sed multi inveniuntur, qui quamuis
operibus ab extra votum obedientiæ impleant, tamen ostendunt mul-
tis signis se ad hoc inuoluntarios: nec superioris voluntatem perficere
cupiunt, sed vt superior iuxta voluntatem eorum iubeat, exoptat: ali-
oqui rebelles sunt, & murmurant, atque se excusant. Et istis esset mul-
to melius obedientiam non vouisse, eò quòd votum ipsis laqueus da-
mnationis factum sit: quia Bernardus dicit, quòd qui occultè vel aper-
tè fatagit, vt quod ipse vult, hoc ei Prælatus iniungat, ipse se seducit, &
frustra sibi blanditur de obedientia Prælatorum. Non enim in ea re
ipse Prælato, sed magis ei Prælatus obedit. Secundus gradus est obedi-
entia conformitatis, cum quis non tantum operibus foris obedit, sed et-
iam voluntatem suam perfectè sui superioris voluntati conformat,
in nullo se inuoluntarium ostendendo, vel excusando, vel querulan-
do sibi esse nimis graue vel durum factu, etiam si quandoque appare-
at contrarium esse sensibus & naturæ. Istos tamen oportet diligenter
aduertere, quòd obedientia talis licet in operibus perfecta sit, in inten-
tione tamen frequenter imperfecta est, vt cum ex timore obediunt, ne
reprehendantur, confundantur, non amentur, vel ne indignationem
superiorum incurant. Aut econtra obediunt, vt superioribus placeat,
ab ipsis

Obedientia
conforma-
tionis.

ab ipsis cari pendantur, laudentur, exalcentur, vel amentur, ita quod pure Deum solus finis eorum non est, sed quiddam humanum in illo querunt, de quibus Deus locutus est: *Amen dico vobis, receperunt mercedem suam.* Et ob hoc satagit inimicus intentionem deprauare, dum opus bonum non potest impedire, ut ipsum per intentionem malā valeat possidere, quia dicit Gregorius: Si autem semel cor inordinatione prauæ intentionis inficitur, sequentis operis mediocritas & terminus ab hoste callido secure possideatur. Quoniam totam sibi arborem fructus ferre conspicit, quam veneni dente in radice prauæ intentionis vitiauit. Igitur omnia obedientiæ opera quisque ad hoc perficere solummodo debet, ut perueniat ad maiorem misericordiam, complacentiā, gratiam, & familiarem vel secretam dilectionem Dei. Et cum totum posse suum fecerit, nihilominus semper debet velle contemi & abijci à suis superioribus, & omnibus cum quibus conuersatur: quia hoc est signum verax, quod propter Deum duntaxat omnia agit.

Tertius gradus est obedientia vnionis, hoc est: Ut aliquis non solum obediens existat opere & voluntate, verum etiam omnis modus & causa voluntatis suæ vnitas sit voluntati præcipientis aut desiderantis. Ista obedientia proprie duntaxat ad Deum est, quia hæc illi à charioribus, familiarioribus seu secretioribus amicis suis exhibetur: quorum voluntas tam perfecte resignatur & vnitur voluntati Dei in omnibus modis, ut vna voluntas sit facta, ita quod quicquid circa eos Deus fieri permittit, totum ex ordinatione abyssali amoris & misericordie Dei provenire fateantur, & summo affectu suscipiunt, quantumcumque etiam confusum, damnosum, tædiosum, vel penosum sit. Notandum est tamen, in hac resignatione voluntatis ac relictione, multos esse gradus: quia reperiuntur qui parati sunt suscipere quicquid circa eos Deus forissecus fieri permiserit, dummodo interna gratia, sensibili amore, & spiritus dulcedine frui eos permittat, quo solatio interno facile omnem sufferre possunt adueritatem. Isti adhuc sunt infirmi milites in amore Dei. Breuitatis gratia ceteris gradibus omis-
sis, scias quod supremus gradus resignationis voluntatis in placatissimam voluntatem Dei, est quod voluntatis libertas perfecte moriatur propter amorem Dei omni propria affectionis sentimento, & tam cito & perfecte diuinam voluntatem sequatur in omnibus, quæ sibi euenire possunt in tempore, vel in æternitate, quæ admodum umbra sequitur medium vnde causatur. Et ista est summa libertas rationalis

V V V   creatu.

Obedientiæ
opera qua-
tenus ex-
ccada.

Obedientia
vnionis.

Resignati-
onis gradus.

514.
 Libertas su-
 prema rati-
 onalis crea-
 turæ.

creaturæ, diuina volūtate perfrui duntaxat: quia per ipsam est homo
 æternus, & immutabilis factus in omni quod circa Deū contingere po-
 test, etiam si solus omnes inferni cruciatus ferre deberet, paratus esse
 propter amorem Dei sine omni cordis retractione. Insuper, per mul-
 tiplices amorosas affectiones in Deum, inuenit se paratum, nedum ad
 suscipiendū à Deo tam hilariter omnem internam derelictionem, aut
 subtractionem sensibilis gratiæ, deuotionis, amoris atq; dulcedinis, sic-
 ut ad suscipiendum omnem affluentiam eorundem donorum Dei, vt
 eius placatissimæ voluntati vnitas esse possit: verū etiam tam vehe-
 menter accensus est ardore essentiali diuini amoris, quod ex intimo
 cordis sui exoptat stare toto tēpore vitæ suæ sine omni sensibili amo-
 re & gratiā, cum solo nudo essentiali amore in omni interna derelicti-
 one, & cordis angustia sibi euenire possibilibus, nō affectando quam-
 cunque internam cōsolationem de Deo, quamlibet spiritalis exillat:
 quia super omnia desiderat in derelictiōe lesū imitari, qui est status
 perfectissimus. Sic enim Iesus, dum maximā perfectionem opere ad-
 implere deberet, ad eō derelictus erat ab illo tēpore, quo in horto ora-
 bat antequam caperetur, vsq; ad mortem suam, ab omni affluētia sen-
 sibilis amoris, gratiæ, atque dulcedinis (stans duntaxat in nudo essen-
 tiali amore) acti non amicus, sed inimicus Dei fuisse: & hoc ideo, vt
 sua pœna & opera maiora essent, & essentialis suus amor magis proba-
 tus. Nam istud est excellentissimum virtutis opus, quod in terris Chri-
 stus ostendit, & quod possit aliquis homo imitari. Ea propter nimis
 sunt inconsiderati, qui se ad eō inuoluntarios ac tardiosos exhibent, &
 contristantur valde, cum ipsis subrahatur internus diuinus influxus:
 quia latenter hoc propter Dei amorem sufferre, signum est puri amo-
 ris, & est sola via, quæ ad veram perducit perfectionē. O felix anima,
 quæ hoc modo moritur sibi ipsi, o quàm nuda ab affectionibus efficitur
 peregrinis, quàm quieta corde, quàm pura à peccatis, quàm libera à pe-
 nis, quàm aliena ab omni timore, ornata omni virtute, clarificata in
 intellectu, eleuata in spiritu, vnita Deo, & æternaliter beatificata.

Hactenus de primo, qualiter scilicet fieri oporteat perfectam mor-
 tificationem omnium, quæ aliquod impedimentum possent præstare,
 quo minus Deo appropinquare, & cum eo vniri possemus, dictū suf-
 ficiat.

D. HEN-